

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudkyň Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a Mgr. Hany Ptáčkové v právní věci žalobce: **N.V.T.** nar. ■■■ státní příslušník Vietnamské socialistické republiky, bytem ■■■, zastoupen Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **10. 10. 2016**, č. j. **MV-113114-4/SO-2016**,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 10. 10. 2016, č. j. MV-113114-4/SO-2016, s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 16. 6. 2016, č. j. OAM-13756-52/TP-213. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím byla podle § 87k odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, zamítnuta žalobcova žádost o povolení k trvalému pobytu podaná podle § 87h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť se žalobce dopustil obcházení zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu tím, že účelově uzavřel manželství.

Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné a vzhledem k okolnostem případu nepřiměřené a nepřezkoumatelné. Žalobce nesouhlasil se závěrem, že účelově uzavřel manželství s P.P. (pozn. soudu správně P.). Správní orgán pominul skutkový stav, který se vázal na aktuálně podanou žádost, tedy jeho vztah k manželce, která je občankou České

republiky, a jen s odkazem na předchozí podezřelá jednání žalobce, resp. na jeho snahu legalizovat pobyt na území České republiky v minulosti, zamítl jeho žádost pro účelovost. Z protokolů o výsledku účastníků řízení provedených v paralelně vedeném řízení přitom vyplývá, že vztah žalobce s manželkou je faktický a funkční. Žalobce upozornil na judikaturu správních soudů, podle které nelze účelovost konstatovat ani v případě, kdy vztah v době podání žádosti účelový je, nýbrž je třeba zkoumat, zda se takový vztah funkčním následně nestal. Nelze proto akceptovat postup správních orgánů, které činí závěry jen na základě minulého chování žalobce, bez ohledu na aktuálně existující a fakticky prokázaný skutkový stav věci. Žalobce dále uvedl, že rozpory ve výpovědích účastníků řízení, na které žalovaný odkazoval, jsou zcela bagatelní a tvoří menšinu odpovědí, na které žalobce s manželkou u výsledku odpovídali, což podporuje závěr o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného. Rozhodnutí vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci a je založeno na základě domněnek správních orgánů, pravděpodobnosti a spekulací. Pokud existovalo důvodné podezření o účelovosti vztahu žalobce, bylo by třeba je prokázat prostřednictvím doplnění dokazování. I poté, pokud by pochybnosti zůstaly, bylo by nutné v souladu s principem *in dubio pro libertate* rozhodovat ve prospěch žalobce. Podle žalobce bylo rozhodnutí vydáno v rozporu s § 2, § 3, § 4 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, jakož i v rozporu s § 87h odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců a v rozporu čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práva a základních práv či Úmluvou o právech dítěte. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání a žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný setrval na tom, že závěr o účelovosti uzavřeného manželství má oporu ve spisovém materiálu. Žalovaný odkázal na zjištěné rozpory ve výpovědích žalobce a jeho manželky, které se týkaly zásadních informací o sobě navzájem. Zjištěné rozpory ve výpovědích přitom zapadají do mozaiky dalších informací zjištěných v průběhu řízení a jeví se jako logické. V této souvislosti žalovaný zmínil žalobcovu neúspěšnou snahu legalizovat pobyt na území České republiky, a to v období let 2004 až 2013. Žalovaný navrhoval, aby soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl, nežádal náhradu nákladů řízení.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že správní řízení bylo zahájeno žalobcovou žádostí ze dne 3. 7. 2013, podanou podle § 87h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Žalobce žádal o povolení k trvalému pobytu z důvodu vztahu obdobnému rodinnému s občanem EU, po pěti letech nepřetržitého přechodného pobytu na území. Žalobce prokazoval své postavení rodinného příslušníka občana EU rodným listem nezl. P.T., nar. ■■■■, státní příslušnice České republiky, a prohlášením, podle kterého sdílí společnou domácnost s matkou nezletilé T.T.H.. Současně žalobce doložil usnesení Okresního soudu v Děčíně ze dne 2. 5. 2013, č. j. 22 C 29/2013-5, o místní nepřislušnosti soudu ve věci žalobce proti žalované K. H. o rozvodu manželství, které žalobce s K. H. uzavřel dne ...

Rozhodnutím ze dne 16. 6. 2016, č. j. OAM-13756-52/TP-2013, správní orgán I. stupně žalobcovu žádost o povolení k trvalému pobytu zamítl podle § 87k odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Vyšel přitom z dokladů předložených žalobcem, dále měl k dispozici rozsudek Okresního soudu v Hodoníně ze dne 25. 10. 2013, č. j. 16 C 236/2013-22, který nabyl právní moci dne 21. 12. 2013, o rozvodu manželství žalobce s K.H., výpisy

z cizineckého informačního systému a z centrálního registru obyvatel České republiky, výsledek pobytových kontrol, azylové karty žalobce. Z těchto podkladů správní orgán I. stupně zjistil pobytovou historii žalobce na území České republiky. Konstatoval, že dne 27. 2. 2006 žalobce podal žádost o povolení k trvalému pobytu rodinného příslušníka občana EU, která byla pravomocně zamítnuta dne 19. 12. 2008 pro obcházení zákona z důvodu účelově uzavřeného manželství s K.H.. Rozhodnutí nebyla k podané správní žalobě zrušena a povolení k trvalému pobytu nebylo žalobci vydáno. Další řízení o žádostech o povolení k trvalému pobytu rodinného příslušníka EU byla zastavena z důvodu stále probíhajícího řízení o předchozí žádosti. Dne 10. 9. 2010 podal žalobce žádost o vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území, žádosti nebylo vyhověno a žalobci byl dne 13. 9. 2010 předán výjezdní příkaz. Z azylových karet správní orgán I. stupně zjistil, že v období od 29. 6. 2004 do 2. 12. 2005, od 23. 7. 2008 do 20. 5. 2010 a od 20. 10. 2010 do 21. 6. 2013 bylo s žalobcem vedeno azylové řízení, postavení azylanta žalobce nikdy nezískal. Po ukončení azylového řízení podal žalobce žádost o trvalý pobyt za účelem sloučení s nezl. P.T. Dále správní orgán I. stupně zjistil, že dne 3. 2. 2015 podal žalobce žádost o přechodný pobyt za účelem sloučení s českou manželkou P.P.. Správní orgán I. stupně vyslechl jako svědkyni T.T.H., matku nezl. P.T., s níž se žalobce hodlal sloučit. Z protokolu o svědecké výpovědi svědkyně a z účastnického výsledku žalobce přitom vyplynulo, že žalobce ve společné domácnosti s T.T.H. a nezl. P.T. nežije od září 2014 a že důvodem žádosti mělo být hlídání nezletilé v době nepřítomnosti její matky. Správní orgán I. stupně dále vycházel z protokolů o výsledku žalobce jako účastníka řízení a manželky P.P. jako svědkyně, které byly pořízeny v řízení o žádosti o přechodný pobyt. Na základě těchto výpovědí dospěl k závěru, že zde existují rozpory ve výpovědích, které se týkají počátku jejich vztahu, jeho hloubky či následného společného soužití. Správní orgán I. stupně zmínil nepřesnost ohledně místa v autobuse, kde se manželé poprvé oslovili, okolnosti za kterých se při prvním setkání rozešli, zdůraznil pouhá tři setkání před uzavřením sňatku, kdy při třetí schůzce žalobce s budoucí manželkou navštívil realitní společnost za účelem pronájmu garsoniéry. Zohlednil, že první vánoční svátky po seznámení manželka trávila s matkou, nikoli s žalobcem, a že manželka do současné doby pobývá o víkendech u matky ve Svoru, a že se manželé neshodli v časovém určení toho, kdy manželka za matkou pravidelně na víkendy odjíždí. Další rozpory správní orgán I. stupně našel v odpovědích ohledně návštěv žalobce u manželčiny matky ve Svoru. Poukázal na rozpory v otázce ukončení svatební hostiny. Zdůraznil, že manželé spolu neřeší finanční zabezpečení a nemluví o hledání zaměstnání, a že odpovědi ohledně pořizování věcí do společné domácnosti byly odlišné. Manželé se neshodli také v časovém údají ohledně trávení minulého dne, v otázce společného příjmení dětí. Správní orgán I. stupně rovněž zohlednil, jakým způsobem vystupuje manželka žalobce na sociální síti Facebook, na kterém zjistil, že po uzavření sňatku s žalobcem trávila společný víkend s jiným mužem a připouštěla možné obnovení vztahu. Správní orgán I. stupně také hodnotil, že žalobce se snažil získat pobytové oprávnění nejprve účelovým manželstvím s K.H., opakovaně se snažil získat statut azylanta. Ihned poté se začal slučovat s dítětem vietnamské přítelkyně, což podporuje domněnku o fiktivním vztahu mezi manželý. Správní orgán I. stupně uzavřel tím, že v případě žalobce a jeho manželky se nikdy nejednalo o skutečné trvalé společenství muže a ženy ve smyslu § 655 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Správní orgán I. stupně současně uvedl, že žalobce nemá žádné další významné vazby na Českou republiku, jeho manželství existuje pouze formálně, proto není rozhodnutí nepřiměřené, nezasahuje do soukromého či rodinného života žalobce.

Žalobcovo blanketní odvolání žalovaný zamítl napadeným rozhodnutím ze dne 10. 10. 2016, č. j. MV-113114-4/SO-2016, v němž se plně se skutkovými a právními závěry správního orgánu I. stupně ztotožnil. Žalovaný konstatoval, že nezjistil žádné pochybení při zjišťování skutkového stavu věci a má za to, že žalobce uzavřel manželství pouze účelově s cílem obejít podmínky stanovené zákonem o pobytu cizinců. Správní orgán I. stupně správně poukázal na zjištěné rozpory ve výpovědích žalobce a jeho manželky a tyto rozpory detailně popsal. Neznalost zásadních informací o sobě navzájem svědčí o tom, že předmětné manželství neplní svou funkci a bylo uzavřeno za jiným účelem, než který předpokládají příslušné právní předpisy České republiky. Zjištěné okolnosti pak logicky zapadají do mozaiky dalších informací, které byly ve vztahu k pobytové historii žalobce zjištěny v průběhu správního řízení. Žalovaný se ztotožnil se závěrem, že domněnku o fiktivním vztahu umocňuje fakt, že dřívější manželství žalobce s K.H. bylo uzavřeno účelově. Časová skladba jednání žalobce, kterým se žalobce snažil zajistit si pobytové oprávnění, potvrzuje, že se žalobce dopustil obcházení zákona o pobytu cizinců s cílem získat povolení k trvalému pobytu tím, že účelově uzavřel manželství s českou státní občankou. Žalovaný konstatoval, že vydané rozhodnutí není nepřiměřeným zásahem do rodinného a soukromého života žalobce. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2012, č. j. 5 As 104/2011-102, žalovaný nakonec uvedl, že v řízení nevyšly najevo žádné skutečnosti, které by ukazovaly, že manželství žalobce plní svou funkci.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předchází v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2001 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s., vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu ve smyslu § 75 odst. 1 s. ř. s.

Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí o zamítnutí žádosti o povolení k trvalému pobytu z důvodu obcházení zákona o pobytu cizinců pro účelově uzavřené manželství.

Pro posouzení věci jsou relevantní následující ustanovení zákona o pobytu cizinců:

Podle § 87h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců *ministerstvo vydá rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie na jeho žádost povolení k trvalému pobytu po 5 letech jeho nepřetržitému přechodnému pobytu na území.*

Podle § 87k odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců *ministerstvo žádost o povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže se žadatel dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství.*

Nejprve soud musí reagovat na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaného a porušení § 68 odst. 3 správního řádu. Námitka je obecná, argumentace žalobce neobsahuje vymezení konkrétních důvodů, pro které má žalobce rozhodnutí žalovaného za nepřezkoumatelné ať pro nesrozumitelnost či nedostatek důvodů, a za neodůvodněné. Ani ve vztahu k prvostupňovému rozhodnutí žalobce nekonkretizoval, jaké náležitosti ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu rozhodnutí postrádá. Soud proto pouze v obecné rovině

uvádí, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně i rozhodnutí žalovaného mají všechny náležitosti stanovené v § 68 odst. 3 správního řádu. V žádném případě je nelze označit za nepřezkoumatelná, neboť z nich lze seznat, jak bylo o věci rozhodnuto, z jejich odůvodnění vyplývá, na základě jakých podkladů správní orgány dospěly ke skutkovému závěru o účelově uzavřeném manželství, jak tyto podklady vyhodnotily, k jakým dalším pro věc významným skutečnostem přihlédly, jak o celé věci právně uvážily a jak posoudily přiměřenost vydaného rozhodnutí ve vztahu k žalobcovu soukromému a rodinnému životu. Rozhodnutí žalovaného nelze vytknout ani nedostatečné vypořádání odvolacích důvodů – žalobce na výzvu k doplnění zákonných náležitostí odvolání nereagoval, žalovaný proto postupoval dle § 82 odst. 2 správního řádu a rozhodnutí o zamítnutí žádosti přezkoumal v celém rozsahu z hlediska jeho souladu se zákonem.

Správní orgány se v řízení o povolení trvalého pobytu žalobce na území České republiky správně zaměřily na zjištění skutečností, na základě kterých lze učinit závěr o účelovém uzavření manželství s P.P., s cílem získat pobytové oprávnění. A to zejména s ohledem na skutečnost, že žalobce žádost o povolení k trvalému pobytu podal jako rodinný příslušník občana EU – jako manžel K.H., přičemž současně dokládal, že má vztah obdobný rodinnému k nezl. P.T., a teprve v průběhu řízení sdělil, že je rodinným příslušníkem občana EU, neboť je manželem občanky České republiky P. P.

Otázka, zda došlo k účelovému uzavření manželství (byť bylo uzavřeno v souladu s právními předpisy České republiky), je otázkou skutkovou. Přesné podmínky, za nichž lze závěr o účelově uzavřeném manželství učinit, nejsou právními předpisy závazně definovány. K posouzení účelovosti uzavření manželství s cílem obejít zákon o pobytu cizinců slouží celá řada kritérií, na něž příležitostně odkázal (včetně označení dokumentů, v nichž byla kritéria zakotvena) správní orgán. I. stupně a poté žalovaný. V tomto směru žalobce vydaným rozhodnutím ničeho nevytýká, soud si proto dovolí na příslušné pasáže správních rozhodnutí pouze odkázat.

V souzeném případě žalobce namítá, že došlo k porušení § 3 správního řádu (tj. že skutkový stav nebyl v rozporu s cit. ustanovením zjištěn v potřebném rozsahu), že skutkové závěry z podkladů rozhodnutí neplynou a správní orgány nepřihlédly k faktickému a funkčnímu vztahu žalobce s manželkou. Především soud upozorňuje na to, že námitka porušení § 3 správního řádu je v přímém rozporu s konstatováním žalobce, že správní orgán ve věci „učinil veškerá šetření“ a že učiněný závěr ze spisového materiálu nevyplývá. Žalobce tedy ve své podstatě namítá nesprávné hodnocení provedených důkazů a nesprávné posouzení skutkové otázky účelovosti uzavřeného manželství.

Soud se s provedeným hodnocením podkladů, jež jsou součástí spisu, ztotožnil. Není pravdou, že by správní orgány pominuly žalobcem deklarovaný vztah s manželkou P.P. a jeho žádost jako účelovou posoudily jen na základě předchozích podezřelých jednání žalobce. Soud ale ve shodě se správními orgány zastává názor, že žalobcovu pobytovou historii na území České republiky a jeho předchozí jednání učiněné ve snaze získat jakékoli pobytové oprávnění nelze ponechat bez povšimnutí. Dřívější manželství s K.H. uzavřené účelově s cílem získat povolení k trvalému pobytu, opakovaná snaha žalobce získat azyl (azylové řízení v období od 26. 9. 2004 do 2. 12. 2005, od 23. 7. 2008 do 20. 5. 2010, od 20. 10. 2010 do 21. 6. 2013), žádost o povolení k trvalému pobytu ve vazbě

na dítě vietnamské přítelkyně, podaná dne 3. 7. 2013, tedy vzápětí po skončení azylového řízení (do 21. 6. 2013) a její ponechání „v běhu“ i po ukončení společné domácnosti s T.T.H. a přerušení vztahu s nezl. P.T. v září 2014, indikují, že motivem uzavření manželství s P.P. dne 24. 1. 2015 byla snaha získat pobytové oprávnění na základě dřívější žádosti podané podle § 87h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.

Popsané okolnosti spolu s obsahem protokolů o výpovědích žalobce a jeho manželky P.P. vedou k závěru, že účelem uzavření manželství bylo obejít podmínky, které pro pobyt cizince na území České republiky stanoví zákon o pobytu cizinců, nikoli naplnit účel manželství ve smyslu § 655 občanského zákoníku, jak uvedl správní orgán I. stupně. Rozpory v účastnické výpovědi žalobce a svědecké výpovědi jeho manželky nebyly jen bagatelní, tvořící nepodstatnou menšinu odpovědí. Rozpory ve výpovědích, neznalost některých informací o sobě navzájem, nesdílení určitých věcí společně byly identifikovány a dostatečně podrobně popsány v prvostupňovém rozhodnutí a znovu shrnuty žalovaným. Žalobce se v jednotlivostech těmto konstatováním nebrání. I podle názoru soudu se u rozporů odpovědí na některé otázky nejednalo o nepodstatné rozdíly, které by bylo možno přičíst časovému odstupu výpovědí od proběhlých událostí či jejich nepodstatnému charakteru. Při vyhodnocení obsahu výpovědí přitom správní orgán I. stupně, jehož postup žalovaný akceptoval, zohlednil také skutečnost, že nelze přeceňovat ani, to že v řadě odpovědí se žalobce s manželkou shodovali. Správní orgán I. stupně správně s odkazem na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu zdůraznil, že otázky sloužící k odhalení fingovaných sňatků bývají stejné (žalobce nadto byl účastníkem správního řízení, v němž byla účelovost uzavření manželství s českou občankou zjišťována), pokládané z logiky věci ohledně seznámení páru, společného soužití, svatebního dne a svatební hostiny, tudíž lze předpokládat, že se dotazovaní mohou na celou věc velmi dobře připravit. Podstatné je, že se určité rozdíly v odpovědích, které se týkají záležitostí či událostí, jež by si novomanželé měli vryt do paměti, vyskytnou. Tak tomu bylo i v případě žalobce, který se s manželkou neshodnul na přesném místě, kde se v autobuse poprvé dali do řeči, ani na popisu okolností, za kterých se při takto osudovém setkání rozešli. Neshody panovaly také ohledně návštěv žalobce u manželčiny matky ve Svoru, stejně jako ohledně časového údaje, kdy manželka pravidelně odjíždí na víkendy za matkou, i ukončení svatební hostiny, společného příjmení dětí a společného pořízení vybavení bytu, časového průběhu stravení předchozího dne.

Neznalost žalobce původního bydliště manželky, jeho nezájem ji v bydlišti navštívit, pouhé dvě krátké osobní schůzky na kávu před sháněním společného bydliště, pravidelné oddělené trávení víkendů, oddělené trávení vánočních svátků, ač se měl pár čerstvě seznámit a sestěhovat, uzavření sňatku velmi krátce po seznámení, absence společného času mimo bydliště (pouhé dvě cesty mimo bydliště jen ve spojení s vyřizováním pobytových záležitostí žalobce) v počátcích manželství, netypické okolnosti pořízení svatebních prstenů i neznalost důvodů, pro které žalobce nepozval bratra na svatbu, neprobírání pracovních příležitostí s druhým manželem nejsou pro faktický a fungující vztah dvou lidí a fungující manželství, jak je celospolečensky vnímáno, vůbec typické. I s přihlédnutím k tomu, jak vystupovala manželka na svém profilu na Facebooku a že krátce po uzavření manželství trávila víkend s jiným mužem, vyhodnotil správní orgán I. stupně protokoly o výpovědích žalobce a jeho manželky logicky tak, že manželství bylo uzavřeno účelově. Dle přesvědčení soudu má přijatý skutkový závěr oporu ve spisovém materiálu, při hodnocení pokladů se správní orgány nedopustily pochybení a postupovaly v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů dle

§ 50 odst. 4 správního řádu. V žádném případě nebylo na místě postupovat podle zásady *in dubio pro libertate*, jak se toho žalobce domáhá, o účelovosti uzavření manželství správním orgánům pochybnosti nevznikly.

Žalobce také namítal, že správní orgány nezkoumaly, zda se vztah následně nestal funkčním. K této námitce lze odkázat na závěr odůvodnění rozhodnutí žalovaného, ze kterého plyne, že ani tuto otázku žalovaný nepominul. V této souvislosti žalovaný uvedl, že žádné skutečnosti, které by v duchu závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2012, č. j. 5 As 104/2011-102, ukazovaly, že manželství plní funkci, v řízení najevo nevyšly. Žádné konkrétní argumenty, které by mohly tento závěr zpochybnit, žalobce soudu neuvedl. Nezmínil žádné skutečnosti nasvědčující tomu, že je manželství funkční skutečně je, ani v tomto směru nenavrl žádné důkazy. Výtku žalobce uplatnil víceméně v obecné rovině, ve spojení s námitkou, kterou brojl proti zohlednění svého předchozího jednání, a soud ji neshledal důvodnou.

Namítal-li žalobce nepřiměřenost rozhodnutí vzhledem k okolnostem svého případu, jednalo se o žalobní bod, který neobsahoval žádné konkrétní důvody, pro které byly závěry o přiměřeném dopadu vydaných rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce nesprávné. Soud se proto přiměřeností vydaných rozhodnutí (§ 174a zákona o pobytu cizinců) nemohl zabývat.

Žalobcova žádost o povolení k trvalému pobytu byla zamítnuta v souladu s § 87k odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců a do žalobcových základních práv ve smyslu uváděných článků Listiny základních práv a svobod a mezinárodních úmluv nedošlo.

Na základě shora přijatých důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Ve věci rozhodoval bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., žalovaný s daným procesním postupem souhlasil, žalobce ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas nesdělil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož *má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.*

V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty

k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 3. dubna 2017.

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu